

MILAN MIHALJEVIĆ IZABRAN ZA REDOVITOGA ČLANA
HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI

U palači Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti 16. studenog 2020. godine predsjednik Akademije akademik Velimir Neidhardt proglasio je nove Akademijine članove izabrane na skupštini, koja je zbog pandemije koronavirusa održana dopisnim putem. Znanstvenik Staroslavenskoga instituta znanstveni savjetnik u trajnom zvanju prof. dr. sc. Milan Mihaljević izabran je za redovitoga člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Razredu za filološke znanosti. Svečano proglašenje novih članova s dodjelom diploma održat će se kad to omogući epidemiološka situacija.

Milan Mihaljević, jezikoslovac, paleoslavist i paleokroatist rodio se 2. prosinca 1955. godine u Zagoričanima kraj Livna u Bosni i Hercegovini. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Vinkovcima. Studij opće lingvistike i filozofije diplomirao je 1978. godine na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Na istom je fakultetu magistrirao 1981. godine radom *Odnos sintakse i semantike u lingvističkoj teoriji Noama Chomskoga* i doktorirao 1985. godine tezom *Generativna fonologija hrvatske redakcije crkvenoslavenskog jezika*. Akademске godine 1985./86. usavršavao se kao stipendist međunarodne Herderove stipendije i zaklade F. V. S. iz Hamburga na Institutu za slavistiku Bečkoga sveučilišta kod profesora Františka Václava Mareša i Radoslava Katičića. U Staroslavenskom institutu zaposlen je od 1979. godine, a u trajnom je zvanju znanstvenoga savjetnika od 2006. godine. U institutu je od

1991. do 2013. godine bio voditelj znanstvenih projekata istraživanja hrvatskoga crkvenoslavenskoga jezika. Uz istraživanja gramatike, godinama je surađivao na institutskom projektu *Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*. Od 2014. godine voditelj je Znanstvenoga centra izvrsnosti za hrvatsko glagoljaštvo, u kojemu su okupljeni znanstvenici iz Hrvatske i inozemstva na interdisciplinarnom proučavanju glagoljaških pisarskih središta, osobito beramskoga skriptorija u Istri. Milan Mihaljević bio je član organizacijskih odbora mnogih znanstvenih skupova, izlagao je na brojnim znanstvenim skupovima u Hrvatskoj i inozemstvu, više puta i kao pozvani predavač. Kao gostujući profesor predavao je na inozemnim sveučilištima, a održao je i mnoga javna i popularna predavanja. Niz godina predavao je starocrkvenoslavenski jezik na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli i na Sveučilištu u Splitu. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu predaje na preddiplomskom studiju lingvistike te na poslijediplomskim studijima lingvistike i kroatistike. Predavao je i na svim drugim filološkim doktorskim studijima u Hrvatskoj (u Osijeku, Zadru, Rijeci, na Hrvatskim studijima u Zagrebu) kao i na interdisciplinarnom doktorskom studiju medievistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Član je uredništva nekoliko domaćih i inozemnih lingvističkih i slavističkih časopisa. Za člana suradnika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti izabran je 2010. godine. Član je Matice hrvatske.

Milan Mihaljević jedan je od najistaknutijih hrvatskih jezikoslovaca i najuspješnijih istraživača hrvatske i slavenske starije jezične baštine. Zahvaljujući dobru poznavanju općega jezikoslovlja i hrvatskoglagoljskoga srednjovjekovnog korpusa tijekom svoga dugogodišnjeg rada objavio je znanstvene radove visoke razine. Napisao je sedam znanstvenih monografija i više od stotinu znanstvenih i stručnih radova u hrvatskim i inozemnim časopisima, knjigama i zbornicima. Osobito se ističu istraživanja generativne i leksičke fonologije te generativne sintakse i semantike koje je obradio u knjigama *Generativna i leksička fonologija* (1991.) i *Generativna sintaksa i semantika* (1998.), kao i u mnogim drugim znanstvenim i stručnim radovima. Na području poredbenoga jezikoslovlja dao je izuzetan doprinos proučavanju slavenske poredbene gramatike u knjigama: *Slavenska poredbena gramatika, 1. dio: Uvod i fonologija* (2002.) i *Slavenska poredbena gramatika, 2. dio: Morfologija, Prozodija, Slavenska pradomovina* (2014.) Među njegovim paleoslavističkim i paleokroatističkim radovima važno mjesto zauzima *Generativna fonologija hrvatske redakcije crkvenoslavenskoga jezika* (1991.). Priredio je zajedno sa suradnicima prvu gramatiku hrvatskoga crkvenoslavenskoga jezika pod naslovom *Hrvatski crkvenoslavenski jezik* (2014.), za koju je napisao više poglavlja. Intenzivno je istraživao jezik rukopisa najstarijega razdoblja hrvatskoga glagoljaštva, a dugogodišnja su istraživanja sintetizirana u monografijama *Jezik hrvatskoglagoljskih Pazinskih fragmenata* (u suautorstvu s Jasnom Vince, 2012.) i *Jezik najstarijih hrvatskogla-*

goljskih rukopisa (2018.). Istaknuo se kao urednik vrijednih izdanja. Priredio je i preveo staroslavenske tekstove za izdanje *Vesperal* (1999.) i uredio (u suautorstvu s Marijom-Anom Dürriegl i Franjom Velčićem) opsežan zbornik *Glagoljica i hrvatski glagolizam* (2004.), posvećen 100. obljetnici Staroslavenske akademije u Krku i 50. obljetnici Staroslavenskoga instituta u Zagrebu. U recentno vrijeme kao glavni urednik i voditelj Znanstvenoga centra izvrsnosti za hrvatsko glagoljaštvo pripremio je obimno izdanje u četiri knjige: *Drugi beramski brevijar: hrvatskoglagoljski rukopis 15. stoljeća, 1. dio* (2018.) i *2. dio* (2019.). Izdanje obuhvaća temporal i sanktoral, koji su objavljeni kao faksimili i u latiničkoj transliteraciji, a brevijarski sadržaji obrađeni su i u računalnoj bazi podataka.

Za znanstveni rad nagrađen je prestižnim priznanjima: za *Slavensku poredbenu gramatiku, 1. dio: Uvod i fonologija* dodijeljena mu je 2003. godine nagrada Hrvatske akademije i znanosti i umjetnosti, a za *Slavensku poredbenu gramatiku, 2. dio: Morfologija, Prozodija, Slavenska pradomovina* nagrađen je Državnom nagradom za znanost za 2015. godinu. Sveučilište J. J. Strossmayera u Osijeku uručilo mu je 2015. godine na *Petim hrvatskim sintaktičkim danima* nagradu *Adolfo Veber Tkalčević* za doprinos istraživanju sintakse crkvenoslavenskoga i hrvatskoga jezika.

Dragom suradniku i prijatelju, najsrdačnije čestitamo na izboru za redovitoga člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i želimo puno uspjeha u daljnjem znanstvenom radu.

VESNA BADURINA STIPČEVIĆ